DORRE TIJDEN

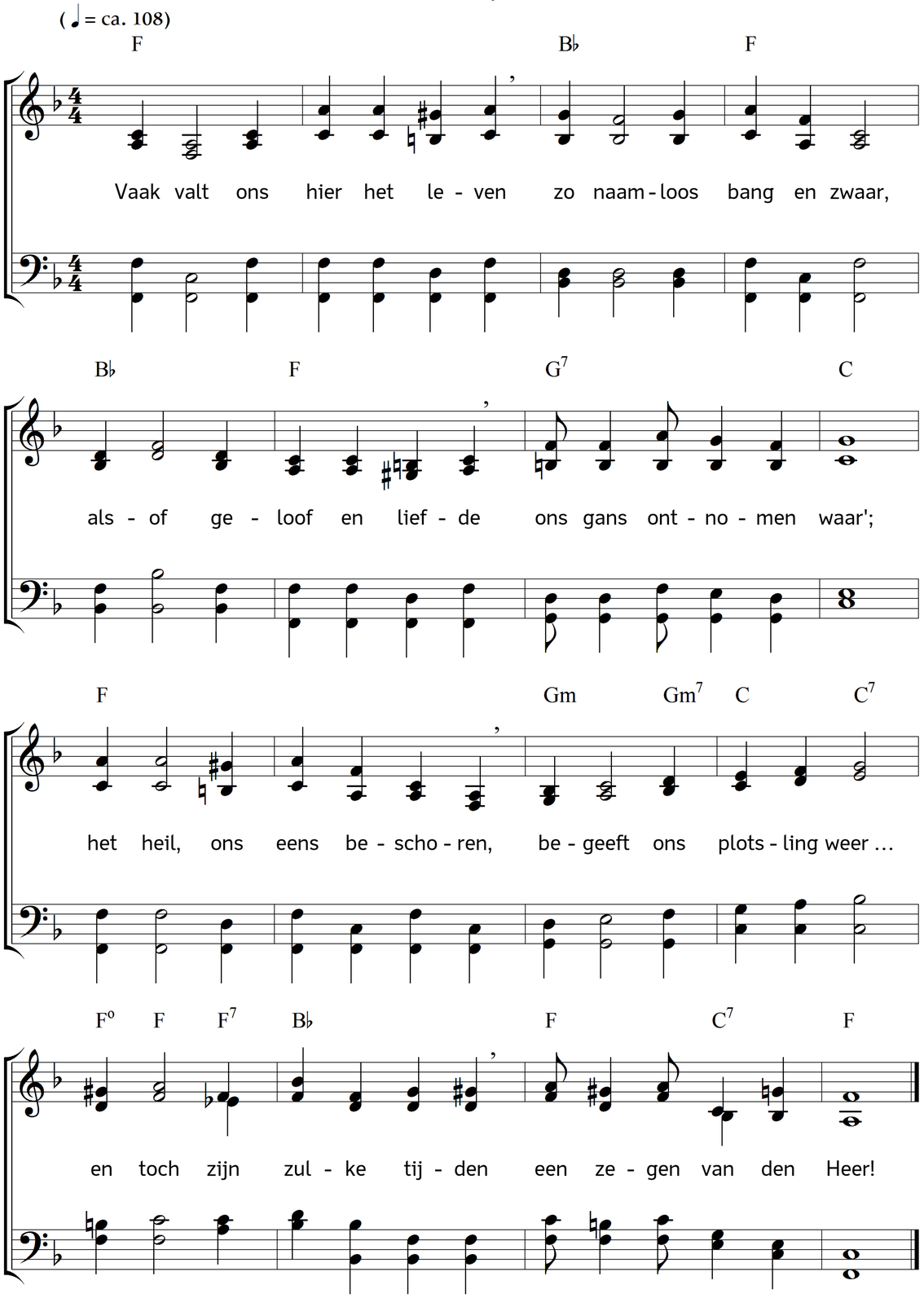

2. Men blijft naar Hem verlangen,
als Hij ons liet alleen;
men ware gaarne in alles
voor eeuwig met Hem één.
En onder tranen worstelt,
als Jacob, dan de ziel,
en rust niet, eer de zege
haar weer ten dele viel.

3. Dan voelt men, wat het leven
hier zonder God zou zijn;
hoe onbeschrijflijk somber
een mens in de woestijn
der wereld om zou dolen,
als bij het tranenbrood
de Heiland niet genadig
zijn' troost en lafnis bood!

4. Dát is een tijd van vasten:
als Hij zich van ons keert,
en men alleen de lasten
der zonde kennen leert.
Men wordt in de geheimen
der droefnis ingeleid,
maar dan ook tot de vreugde
van 't feestuur voorbereid.

5. De Heer is steeds tot zegnen
te Zijner tijd gereed;
Hij wil veradming geven
na diep en grievend leed;
Hij stort een milden regen
op 't dorstend hart terneer,
en toont, na donkre dagen,
het licht des hemels weer.

6. Ons hart zou van Zijn gaven
wellicht verzadigd zijn,
zo Hij den last van lijden,
en zonde en zielenpijn,
waarvan Zijn zondaarsliefde
het mensdom heeft bevrijd,
ons niet eens liet gevoelen
in zulk een dorren tijd!

7. Leer dus Zijn wijze leiding
in nedrigheid verstaan:
breekt soms een tijd van dorheid
voor u, o Christen, aan,
dra daalt toch uit Zijn' hemel
een dauw van liefde neer,
en geeft den dorren akker
een bloeiend leven weer!

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Vertaling: Johannes Riemens. Muziek: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2011, 2016 Johannes Thomas Rüegg. Bron: www.christmysong.com/566/